

מב:

עין משפט
נר מצוה

י ו א מיי פֿינ מהל'
 טומחא דלילין:
יב ב מיי פֿי מהל'
 שטויש' הל' פֿינ
 עשין פֿי טויש' יידי פֿי
 ד פֿינ ד:
יג ג מיי פֿי פֿינ עש'
 נא פֿינ פֿי טויש'
 יידי פֿי ד פֿינ נא ופֿי
 ג פֿינ י:
יד ד מיי פֿי פֿינ הל'
 פֿינ פֿי טויש' יידי
 פֿי ד פֿינ ג:
יז ז מיי פֿי פֿינ ט
 פֿינ פֿי טויש' פֿי
 פֿי ד פֿינ א:
יח ח מיי פֿי פֿינ הל'
 פֿי פֿי טויש'
 יידי פֿי מל פֿינ ג:

שימה מקובצת

6 דקתני מחנ' גבי ואלו
כשרות: **5** ור' יוסי ברי
יהודה קתני לה כברייתא
לקמן בשמעתין וכו':
7 בוקא דאטמא ראש עצם
קולית הירץ: **8** נקובי
תמניא הוו דכי חשבת:
9 דתנן בהדיא כפ' בהמה
המקשה: **10** ולחכי חשיב
דרכי יהודה בהדי משניות
דבסג' משום:

רבינו גרשום

[illegible]

שנחתבו רגליה. חימה ללא פריך מניטל צומת
(דמינא בדיקא בפ' בהמה המקשה ולקמן ע"ו.)
היו בכלל בהמה שנחתבו רגליה: **ואמר** רב
י' וכן לטורפה. מסיפא דייק רב יהודה דקמי

חסרון צוגלגות
מקדח וביה הלל
מן התי יומות
צוה חשיב חסרון
דהה כדדי משניות
דייק ולא חשיב
ישיב מלחא דרב
ימין אחרת ור"א
נמה ושא איכא
יהי אכולהו קאי
יבודה לא קאי
ירון צוגלגות הוי
מיטרפא צניקת
לא אלס דאית ליה
גלגות עס נקיבא
צערציון (דף י:)
דקתרי אהדי
אגב שדרה נקט
ימין טרפות אס
נמי צוגלגות
אל וקולא חומרא
פאש וקולא לענין
חוק שלגיס
הדוק אס קבלו
רפסא ומיורי קסא
דלמור ר"י בר'
טרפה דמקסו
ומע דאין כהמה
בר שילא אמר ר'
צלע מעיקר
שנחבסה ברובה ו'בש'
כרובו טרפה נקובי
בחד אפיק שב ועייל
תרי הוו חשביניהו בחד
דרב עוררא משמיהו

תל שלם יתר ממלל מקדש ועדין חיים וגדלה
 י עם נקבת קרוס העליון דסוף תחלה ליפסק
 חס ניקב קרוס העליון אין סוף תחלה ליפסק
 ולקמן דף מה) תחלה מגין ואפילו למ"ד קרמא
 וניקב תחלה טרפה שי תחלן בין שד לנבמה
 אלל משום בנדלם הקרוס התחתון קרוס וזמן
 הכי נעי חסרון עלם עם נקבת העליון ונבמה
 דין חסרון עלם עם העליון אלל בדבר שזיה
 נתיסן כלל: **אפי"ה** חדא יעי"ה חדא ולמ"ד
 שמייה חסרון וחסרון דמתימין ל"י ששמן
 וקבה ל"ל חסר סוניה כ"י ששמן ולברנן ל"כ
 שנרדלו ברובן טרפה. פירש ר"ח דלמאי
 (ה) ונקין לה חסירוק אפירוק נלדלו היינו
מכר שמי"א נקבה ציצע שפירק חדא ולקמן
 נז ונלי ואמר נקרו ברוב נלד חסר ונשכרו
 נקט טפי מיליה שדמול משום חסר דקמאר
 חסר החסור חס רוב הכנס ואם תאמר לרבי יוחנן
 ורבי בין נשכרו ברוב שני לדדון חסר להו מ"ח
 שכינהו בחמתי כיון דבזה וזוה לרבי רוב שני
 נל מקום תרמי נעיה שז עקורה וזו (ה) נעלה:
 הער

מכוסה כבשר: דרש. פנ"א לזדה בלא בית הכסו
ליה כשר הוי מיעוט שהרי אותו כשר מחזיק כ
דההוא טרפה. ושמואל לא סבירא ליה כמאן ד
מה אחא שמואל לאשמועינן ואיהו מפרש למא
זחד ומדלית לה למרה אחתי פשו להו תמימי

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

בשאלה לתנא דידן. א"ע: דלח תנא אלא י"ח מ"מ לא תנא מניינא ואיכא למימר דתנא תנא ודלח תנא אחיא בזה הכלל: **אלא לתנא דבי ר' ישמעאל.** דתנא מניינא קשיא והא איכא בסג"ר סימן הוא ומשנה וברייתא הן בהמה שנחתכו רגליה בפרק בהמה המוקשה

(למקן טו.) כמה חסרון בשדרה כהאילת
 גלולה בפרקין וכן חרותה. ויש
 שמעמחא שבע טרפות שמו
 האמורים ואלו שני גמשים והן
 מקובלות מרבין. האחרונים קרי
 גרלים ושלפנים קרי ידים. ארכיבה
 ייטו"ל מקום סיפור השוק והיין
 שמפרקין אותה ממס בשעת הפסח:
 ר' שמעון בן אלעזר. בתוספתא קמי
 לה רבי שמעון בן אלעזר מכשיר
 מפני שיכולה ליכנס ולחיות והכל נקט
 סיפא דמילתיה ולא נקט השא"ר
 שמעון בן אלעזר מכשיר. ופרדין
 אע"י דיכולה ליכנס ולחיות. קטא
 היא דאפי' הכי איכא למימר דלטרפה
 לא פליג ר"ש דלמאן קא מוהבין
 תמנא דבי רבי ישמעאל תמנא מניינא
 ואילו טרפה חיה סבירא ליה דקאמר
 [ט"ז] ויזין חיה אשר לא תכלהו דקרי לה
 לטרפה חיה אלא היא פריק סבר לה
 כרבי שמעון דאמר כשרה היא
 דקמי' התם רבי שמעון בן אלעזר
 מכשיר: כמה חסרון בשדרה. שלא
 תמנא כחלאל אלא בגמע ויבשאל קמיה
 עטס כשעורה דלוי שדרה שלמה
 וגולגולת שלמה ורוב מניינו ורוב בניינו
 תנן בזהילות (פ"ב מ"א) דמשמאין
 כחלאל ואפי' שאין עליהן שער:
 וכן לטרפה. לז"ש לא היא טרפה
 כגלוי תשמי חוליות וזכ"ה בחוליה
 אחת מיטרפה: תשבינו כחד. דהא
 גבי הדדי סמי וכחד דמי: והאיכא
 גלולה. שיעל עורה והופטתה כולה
 או מחמת שחין או מחמת מלאכה
 דקמי' מחי' (למקן קד ג.) ותחמס
 פוסלים: ומשני סבר לה כר"מ
 דמכשיר: והאיכא חרותה. דקמי'

ידי שמים ונתנה לקמן (דף נה:) **ידי אדם** טרפה ואילו **ידי חרות**
 כל שנמקה ריאה שלה ונתקשה כחיותו של דקל מחמת שהנעימה
 אדם בקולו ופשוטים שלומקת מקולות וברד והיא **ידי שמים** והדרה
 בריא אבל **ידי אדם** מן לא הדרה בריא: **מרה מאן קמני לה.**
 ונחשה ניקב המרה במנינא ד"ח טרפה במתניתין יחידה היא ר"י
 דברי יורה קמני לה (כ) לקמן בפירקין (דף נח:) בשעתין ונתנה דני ר"י
 לית ליה מרה ואפיק מרה ועייל חרותא: **בוקא דאטמא.** גוליות היך:
דשק מדוכתים. שקשן ממקומו חור שבעט אליה שהוא תחוב בו ולקמן
 (דף נז:) מפסיס והוא דליעכול יביר. בוקא כמו בוכנא עגול ראשו ותחוב
 בחור כעלי והוא תחוב בחור המכתשת: **לקסה כנוליא אחת.** וכ"ס
 בשמירין לקמן (דף נז:) אם פסיס בן והוא דמילא לקוחה לקוס חריץ:
ניקב טרפה. ולקמן (כ) מפרש ניקב בעליותו מקוס שהיא עבה אבל
 בקולטיה כשרה: **גדלדלו.** נחלשי בכמה מקומות ומחזירין כאן מעט וכאן
 מעט: **ונקרה להם.** א"ע"י דקמן דמתניתין (נ"ח) ושכדור רוב לנעומיה
 דקא נשכדור להם בעינן רובא אבל נעקרה ללע אחת מעיקרה יאעד
 וזה חוליתה כדמפרש לקמן (דף נז:) טרפה: **וגולולות שנתכסה.**
 שהוכחה מבית רבות ולא נפתחה ולי ניקב הקרוס אם רובה נכסה
 טרפה. נכסה דמילא"י נלע"י: **ונשר החופה את רוב הכרם.** והו
 קרוס עב שקורין טפני"א כשפותחין את הכהמה וחומתין את הכרם
 לאורך הכהמה והוא נראה. והאי דקרי ליה חופה אם רוב הכרם את
 קרי ליה חופה את הכרם מפני שמיטוש שחנא נחנא דקין אלוות
 והמסמס קרי ערוב וזה שבר כנגד הכרם ק"י ע"כ דמי משעת
 בני המעים והולך עד הירכים לא משערין אלא כמה שכנגד הכרם
 יש לקמן (דף נ:) רוב התינוטה דמתניתין דהיינו נשר החופה את
 יתין לקמן [סז] במילתא אחרימי: **נקובי פטניא הוו.** ידו"י שבת
 ב' דמתניתין: **פטוי טרין.** גרגרת ומוט: **דרב עירא.** ניקב הטמול:
 אלא

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואמר וכו' אבל
אדם דאית ליה שולא
עין ונחש קטן ע"ה תוס'
ד"ה ודלמא:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אכל וכו'
ולקמן. ג"כ דף נה:
(ב) תוס' ד"ה והא וכו'
דתנן סהדיא: (ג) ד"ה אמר
שמאל וכו' שזו עקורה וזו
שבורה הס"ד:

אחרי כן

ייעוצי. סוד.
דמוצייר (דמעיד"א).
הבול מעור.
טנמ"א (טנמינ"א).
חלק מקד הבטן
המכסה את הקיבה.
פנצ"א. הקיבה הראשונה
של מעלי גרה.

מוסף רצ"א

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones